

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 8C/266/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113212020
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5113212020.7

Rozhodnutie

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu CD Consulting s.r.o. so sídlom v Prahe 3, K červenému dvoru 3269/25a, Česká republika, IČO: 264 29 705, právne zastúpeného Fridrich Paľko s.r.o. so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej S. F., F.. XX. XX. XXXX, T. J. XXX v konaní o zaplatenie zmenkovej sumy 400 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie o nároku žalobcu na zaplatenie zmenkového úroku nad sadzbu 0,06 % ročne zo zmenkovej sumy 400 € od 22. 07. 2010 do zaplatenia sa zastavuje.

II. Žalovaná je žalobcovi povinná zaplatiť zmenkovú sumu 76 € spolu so 6 % ročným úrokom zo zmenkovej sumy 76 € od 05. 10. 2010 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšku uplatneného nároku sa žaloba zamietá.

IV. Žalovanej sa proti žalobcovi náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Návrhom podaným na tunajšom súde 28. 3. 2013 si žalobca proti žalovanej uplatnil právo na zaplatenie zmenkovej sumy vo výške 400 €, na zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo sumy 400 € od 22. 7. 2010 do zaplatenia a 6% ročne zo sumy 400 € od 5. 10. 2010 do zaplatenia a na zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy, teda 1,33 €, a náhradu trov konania.

2. V žalobe žalobca uviedol, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil žalovaný dňa 20.11.2009 na zmenkovú sumu 400,-€, pričom sa zaviazal aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25% denne od 22.7.2010. Indosovaná zmenka je vistazmenkou, opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote štyroch rokov od vystavenia“. Zmenka bola vystavená 20.11.2009 na sumu 400,- eur, čo je dátum vystavenia, pričom do jej textu bol poňatý záväzok žalovaného zaplatiť túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu spolu s 0,25% denným úrokom od 22.7.2010. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Indosant predložil zmenku k zaplateniu, pričom vystaviteľ doposiaľ zaplatil 0,00 eur, pričom na zmenkovú sumu uhradil 0,00 eur, na úroky neuhradil žiadnu sumu. Keďže zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“ indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou.

3. Žalobca podal návrh na vzorovom tlačive „A“ návrhu na uplatnenie pohľadávky podľa článku 4. ods.1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) 861/2007/ES, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Ako písomné dôkazy na podporu svojej pohľadávky žalobca uviedol a predložil originál zmenky, výpis z obchodného registra žalobcu a plnomocenstvo jeho právneho zástupcu vrátane osvedčenia ne registráciu na daň z pridanej hodnoty. Súčasne uviedol, že nechce, aby sa nariadilo pojednávanie.

4. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca je zahraničnou právnickou osobou, právomoc súdu SR v tejto veci je daná s poukazom na článok 2 bod 1 Nariadenia Rady (ES) č.44/2001 a keďže sa jedná o cezhraničné konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, príslušnosť Okresného súdu Martin je daná podľa článku 11. Preambuly, článku 4 bod 1 a článku 25 bod 1 písmeno a/ Nariadenia č.861/2007/ES, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, pretože Slovenská republika ako zmluvná strana Nariadenia č.861/2007/ES Komisia oznámila, že príslušnými súdmi na vydanie rozsudkov v Európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu budú v Slovenskej republike okresné sudy, pričom žalobca si príslušnosť Okresného súdu Martin vybral podľa bydliska žalovanej.

5. Dňa 23.12.2013 Okresný súd Martin v zmysle článku 5 odsek 2 Nariadenia 861/2007/ES doručoval žalovanému kópiu tlačiva (návrhu) na uplatnenie pohľadávky spolu s vyplneným „C“ tlačivom na odpoveď. Žalovanej sa zásielka nepodarila doručiť. Dňa 9.1.2013 bola zásielka žalovanej doručovaná prostredníctvom Obvodného oddelenia policajného zboru v Martine, ktorému sa tiež nepodarilo žalovanej doručiť zásielku. Avšak dňa 7.3.2014 okresný súd doručoval zásielku žalovanej prostredníctvom zamestnávateľa Univerzitnej nemocnice v Martine, kedy ju žalovaná prevzala do vlastných rúk dňa 18.3.2014.

6. Podľa článku 19 Nariadenia č.861/2007/ES pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie. Vzhľadom na túto skutočnosť sa občianske súdne konanie riadilo v tom čase O.s.p. (zák.č.99/1963Zb.).

7. Vzhľadom na možnosť iného právneho posúdenia veci a vzhľadom na skutočnosť, že bolo potrebné vykonať dôkaz, oboznámením sa s originálom zmenky, súd považoval za potrebné nariadiť ústne pojednávanie a to 6.6.2014 na deň 9.7.2014, keď dňa 6.6.2014 súd upustil od verejného vyhlásenia rozsudku, keďže vo veci bolo potrebné vykonať dokazovanie.

8. Na pojednávanie dňa 9.7.2014 sa nedostavil ani právny zástupca žalobcu ani žalovaná hoci boli naň riadne a včas predvolaní.

9. Právny zástupca žalobcu žiadal, aby súd žalobe vyhovel v celom rozsahu v zmysle jej písomného petitu a uplatnený nárok právne zdôvodnil v podaní zo dňa 8.7.2014.

10. Z originálu zmenky, ktorej fotokópia je pripojená aj v súdnom spise súd zistil, že zmenka bola vystavená v Martine 20.11.2009 žalovanou s tým, že „zaplatím na túto zmenku pri predložení na rad : Pohotovosť, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava 1, Oddiel: Sro, vložka číslo 23636/B, zmenkovú sumu 400,- eur (štyristo eur) a zmenkový úrok 0,25% denne od 22.7.2010, pričom zmenka bola vystavená s doložkou „bez protestu“ a „na platenie predložiť v lehote štyroch rokov od vystavenia“. Zmenka obsahuje zmenkovú sumu 400,-€ a dátum začiatku úročenia 22.7.2010, pričom na jej okraji je uvedený aj údaj číslo zmluvy 608900123. Je opatrená menom a priezviskom, ako aj adresou a rodným číslom vystaviteľa a vlastnoručným podpisom vystaviteľa, teda žalovaného. Na rube zmenky sa nachádza zápis „Namiesto nás na rad CD Consulting s.r.o., K červenému dvoru 3269/25a, 130 00 Praha, Česká republika, IČO: 264 29 705, podpis POHOTOVOST' s.r.o. Jaroslav Fuchs, konateľ“.

11. Z kópie pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 17Er/1696/2011 súd zistil, že je do neho pripojený rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, IČO: 35 922 761, zo dňa 22.2.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.3.2011 sp. zn. SR 14899/10. Týmto rozsudkom bolo žalobcovi - obchodnej spoločnosti Pohotovosť s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 81109 Bratislava, IČO: 35 807 598 priznané plnenie proti žalovanému S.Q. F., T. J. XXX, S.. Č.. XXXXXX/XXXX zo zmenky, vystavenej 20.11.2009 a to plnenie v sume 400,-€ spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne zo sumy 400,-€ od 22.7.2010 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6% ročne zo sumy 400,-€ od 5.10.2010 do zaplatenia a náhrada trov rozhodcovského konania vo výške 76,34 eur. Z predmetného rozhodcovského rozsudku je teda zrejmé, že titulom zmenky, ktorú žalobca vo veci 8C/266/2013 pripojil do súdneho spisu a titulom ktorej požadoval vyššie uvedené plnenie bolo priznané plnenie už predtým remitentovi zmenky, to znamená obchodnej spoločnosti Pohotovosť s.r.o..

12. Zo spisu bolo ďalej zistené, že obchodná spoločnosť Pohotovosť s.r.o. spísala dňa 28.4.2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým na exekútorskom úrade v Bratislave so sídlom Záhradnícka 62, Bratislava návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému S. F., gen. uvedené vyššie na vymoženie povinnosti priznanej vyššie uvádzaným rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu. Dňa 13.6.2011 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý požiadal Okresný súd Martin o udelenie poverenia na vykonanie tejto exekúcie. Dňa 15.6.2011 Okresný súd Martin uznesením sp. zn. 17Er/1696/2011 zo dňa 15.6.2011 žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 28.7.2011. Z odôvodnenia uznesenia je zrejmé, že súd preskúmal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie, ako aj exekučný titul z hľadiska ich súladu so zákonom a zistil rozpor exekučného titulu so zákonom. Exekučný titul podľa názoru exekučného súdu priznával nedovolené plnenie, ktoré je súčasne v rozpore s dobrými mravmi a priznal zákonom nedovolené plnenie. Tiež podľa názoru súdu exekučný titul nespĺňa podmienku materiálnej vykonateľnosti, t.j. presné určenie obsahu práv a povinností vrátane rozsahu plnenia. Rozhodcovský súd sa nezoberal postavením žalovaného čo by spotrebiteľa a zároveň v rozpore s požiadavkou ochrany spotrebiteľa neaplikoval pre neho priaznivejšie ustanovenia Občianskeho zákonníka. Z predmetného uznesenia nevyplýva, že by exekučný súd dospel k presvedčeniu, že rozhodcovská doložka v úverovej zmluve tiež pripojenej do tohto spisu č.608900123 zo dňa 20.11.2009 obsahovala neplatnú rozhodcovskú doložku. Z odôvodnenia uznesenia je zrejmé, že exekučný súd preskúmal exekučný titul v zmysle ustanovení § 45 ods.1 písm.b/ a c/ ods.2 zákona č.244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.

13. Z uvedeného pre súd vyplynulo, že žalobca si v konaní uplatnil nároky zo zmenky a to tie isté nároky, ktoré boli priznané remitentovi, teda prvému majiteľovi zmenky obchodnej spoločnosti Pohotovosť vyššie uvádzaným rozsudkom rozhodcovského súdu mimo nároku na zmenkovú odmenu vo výške 1/3-iny % zmenkovej sumy, teda vo výške 1,33 €.

14. Súd sa po vykonaní dokazovania zaoberal pred vyhlásením svojho prvého rozsudku aj podmienkami konania a dospel k presvedčeniu, že v zmysle § 35 Zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Tento záver viedol potom súd k tomu, že zaujal názor, že táto skutočnosť bráni tomu, aby súd tú istú vec opätovne prejednal v zmysle § 153 ods. 3 vtedy platného Občianskeho súdneho poriadku. Súd preto vo svojom prvom konaní žalovanú zaviazal zaplatiť zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy, teda 1,33 € a vo zvyšku uplatneného nároku žalobu žalobcu zamietol a žalovanému proti žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

15. Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie žalobca a Krajský súd v Žiline ako súd odvolací rozsudok okresného súdu svojim uznesením sp. zn. 13Cob/29/2015 zo dňa 09. 06. 2015 zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

16. Vo svojom zrušujúcom uznesení odvolací súd poukázal na skutočnosť, že je toho názoru, že posúdiť otázku, či predmetný rozhodcovský rozsudok zakladá prekážku veci rozhodnutej alebo nie, nie je možné len na základe odôvodnenia uznesenia, ktorým exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Posúdenie prekážky rozhodnutej veci zo strany súdu vychádzalo výlučne z okolností, či sa exekučný súd touto otázkou v exekučnom konaní zaoberal alebo nie. Krajský súd sa nestotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že ak otázka právomoci rozhodcovského súdu v predmetnom exekučnom uznesení nebola vôbec riešená, znamená to, že právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť nebola spochybnená. Ak rozsudok rozhodcovského súdu bol právoplatným rozhodnutím exekučného súdu vyhlásený za nespôsobilý podklad pre vedenie exekúcie, na základe jeho nevykonateľnosti tak nemožno dospieť k záveru, že by právna vec bola takýmto rozsudkom definitívnym a nezameniteľným spôsobom vyriešená, nakoľko z takéhoto rozsudku neplynul žiadnemu z účastníkov rozhodcovského konania žiadne práva ani povinnosti a v prejednávanej príhode exekučný súd ohľadom rozhodcovského rozsudku dospel k záveru, že exekučný titul je v celom rozsahu nevykonateľný a preto na jeho podklade nemožno viesť exekúciu a to ani čiastočne. Takýto rozhodcovský rozsudok podľa názoru krajského súdu nemôže založiť prekážku rozhodnutej veci z dôvodu, že takýmto rozsudkom právna vec nebola vyriešená definitívnym spôsobom a takýmto rozhodnutím nedošlo k naplneniu účelu a zmyslu súdneho konania, nedošlo k vyriešeniu medzi účastníkmi sporných otázok a účastníkom takéhoto konania nebola poskytnutá relevantná ochrana ich

práv a oprávnených záujmov. Bude úlohou okresného súdu zaoberať sa otázkou, či rozhodcovská doložka obsiahnutá v zmluve o úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobu a žalovanou je platná a či tak rozhodcovský súd mal právomoc na vydanie rozhodcovského rozsudku. S prihliadnutím na právne záväzný názor krajského súdu, v zmysle ktorého nevykonateľný rozhodcovský rozsudok prekážku veci rozhodnutej podľa § 159 ods. 3 O. s. p. nezakladá, okresný súd opätovne posúdi žalobcom uplatnený nárok v časti, kde z dôvodu prekážky rozhodnutej veci pôvodne uplatnený návrh žalobcu zamietol.

17. V ďalšom konaní potom súd za zaoberal otázkou, ktorú nastolil odvolací súd, súčasne však zameral svoje dokazovanie aj na oprávnenosť nárokov zo zmenky s prihliadnutím na skutočnosť, že medzi predchodcom žalobcu a žalovaným na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere nepochybne vznikol vzťah, ktorý ma charakter vzťahu spotrebiteľského. Žalujúca strana však v ďalšej fáze konania podaním zo dňa 18. 12. 2015 zobrala žalobu späť v časti kde požadovala zmenkový úrok z istiny nad sadzbu 0,06 % denne (č. l. 122 spisu).

18. V tejto fáze konania oznámením zo dňa 13. 11. 2014 zahlásil svoj vstup do konania podľa vtedy platných predpisov vedľajší účastník, a to občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov so sídlom v Bratislave a súd napriek námietke neprípustnosti vedľajšieho účasti, ktorú vzniesla strana žalujúca, pripustil vstup tohto združenia do konania, pričom toto združenie konalo na podporu strany žalovaného až do 30. 06. 2016, teda do momentu, keď skončila účinnosť Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého združenie do konania vstúpilo v zmysle § 93 O. s. p.. Od 01. 07. 2016 však vstúpil do účinnosti nový procesný predpis upravujúci konanie pred súdmi, a to Civilný sporový poriadok, ktorý takýto inštitút nepoznal a otázku existencie vedľajšieho účastníka v konaní po 01. 07. 2016 neriešili ani jeho prechodné a záverečné ustanovenia. Súd preto s vedľajším účastníkom konať od 01. 07. 2016 prestal a túto skutočnosť oznámil jeho právnomu zástupcovi listom z 05. 10. 2016.

19. Súd rozhodoval znova spor v čase, keď už bolo známe spoločné stanovisko Občianskoprávneho a Obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. 10. 2015 prijaté v súvislosti s inými takmer identickými spormi, ktoré žalobca viedol takmer na všetkých súdoch na území Slovenskej republiky. Podľa tohto stanoviska ak žalobca ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý žalobca použil, že pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je súd ex offio povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovanej, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje.

20. Súčasťou spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 17Er/1696/2011 bola aj podľa presvedčenia súdu prevažne platne uzavretá zmluva o úvere medzi obchodnou spoločnosťou POHOTOVOSTĚ s.r.o. so sídlom v Bratislave ako veriteľom a žalovaním ako dlžníkom, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý klasický spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahovali ustanovenia vtedy platného Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z., a túto skutočnosť už konštatoval aj exekučný súd. Ani skutočnosť, že pri vyplnení úverovej zmluvy bolo pracovníkom veriteľa doplnené do klasickej formulárovej zmluvy, že zmluva je poskytovaná žalovanej za účelom výkonu zamestnania neznamená, že by poskytnutý úver nespadal pod právnu úpravu vyššie uvedeného zákona. Túto skutočnosť nakoniec presvedčivo nespochybnila ani obchodná spoločnosť POHOTOVOSTĚ s.r.o. so sídlom v Bratislave práve v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 17Er/1696/2011, keďže voči uzneseniu Okresného súdu Martin sp. zn. 17Er/1696/2011 zo dňa 15. 06. 2011 nepodala odvolanie.

21. Súdu je z jeho rozhodovacej činnosti v iných sporoch vedených na Okresnom súde Martin (10C/273/2012) známa skutočnosť, že obchodná spoločnosť POHOTOVOSTĚ s.r.o. v snahe obísť striktné ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z. aj pri poskytovaní de facto klasických spotrebiteľských úverov občanom uvádzala vo formulárovom tlačive zmluvy, že úver je buď poskytovaný na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania u osôb, ktoré boli napr. študentmi, na materskej dovolenke, dôchodcami a pod.. Naviac z lustrácie v Sociálnej poisťovni súd zistil, že žalovaná,

ktorá podpísala zmenku 20. 11. 2009 bola v tomto období zamestnankyňou obchodnej spoločnosti ELASTIK - M, s.r.o. so sídlom v Martine, a je však ťažko predstaviteľné a aj nepravdepodobné, aby v novembri 2009 si brala úver na výkon svojho zamestnania ako to vyznačil reprezentant obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ vo formulárovej úverovej zmluve, ktorá je súčasťou vyššie uvádzaného exekučného spisu.

22. Preto podľa presvedčenia súdu nároky pôvodného veriteľa vo vzťahu k žalovanému ako spotrebiteľovi je nutné posudzovať ako nároky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Obligatórnou náležitosťou takého úveru je potom v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch ročná percentuálna miera nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

23. Tiež podľa § 4 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona je obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platná ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnená podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; a ďalšie náležitosti, ktoré zmluva postrádala.

24. V zmysle § 4 ods. 3 citovaného zákona, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

25. Z vykonaného dokazovania, ktoré súd urobil bolo pre súd nesporné, že zmenka bola vystavená dňa 20. 11. 2009 ako zmenka, ktorá zabezpečovala práva veriteľa, teda obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ s.r.o. z úverovej zmluvy č. 608900123 uzavretej 20. 11. 2009 a žalovanej na základe tejto úverovej zmluvy bol poskytnutý úver v sume 300 € za poplatok vo výške 288 €. Žalovaná mala zaplatiť v 12-tich mesačných splátkach po 49 € počnúc dňom 17. 12. 2009. Podľa označenia vo formulári úverovej zmluvy mala si zobrať úver na výkon svojho zamestnania. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli všeobecné podmienky poskytnutia úveru uvedené na rubovej časti zmluvy. Tie v článku 17 obsahovali aj dohodu o vyplnení zmenky, podľa ktorej na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka (vystaviteľa zmenky - ďalej len „vystaviteľ“) vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi - ďalej len „remitent“ vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie sú vyplnené - zmenková suma a dátum úročenia zmenkovej sumy. Zmluvné strany sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najskôr v deň, keď sa podľa bodu 4 týchto obchodných podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t. j. keď dlžník neuhradí 4 po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časť splátok alebo neuhradí poslednú splátku, alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke veriteľ takže ním bude deň kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh.

26. V článku 18 všeobecných obchodných podmienok bola dohodnutá rozhodcovská doložka, podľa ktorej zmluvné strany prejavili vôľu využiť mimosúdne inštitúty riešenia sporu, sporov plynúcich z tejto zmluvy o úvere, zmluvné strany sa zaviazali pred rozhodnutím sporu pred rozhodcovským súdom využiť mediáciu, pri ktorej zmluvné strany sa pomocou mediátora pokúsia vyriešiť spor, ktorý vznikol z tejto zmluvy o úvere, vrátane sporov o jej výklad alebo zrušenie. V zmysle tejto dohody zmluvné strany dohodli riešenie sporov pred mediáčnym centrom registrovaným na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky. Súčasne v rozhodcovskej doložke uzatvorenej podľa zákona č. 244/2002 Z. z. dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy o úvere, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmenky zabezpečujúcej túto úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené pred rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom v Bratislave, Karloveské rameno 8 ak zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde, pričom rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, prípadne budú riešené pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu, teda Občianskeho súdneho poriadku.

27. Túto rozhodcovskú doložku súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku vyplývajúcu z ust. § 53 ods. 4 písm. r/ vtedy platného Občianskeho zákonníka, pretože vyžadovala v rámci dojednej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní za predpokladu, že na základe žaloby podanej na označenom rozhodcovskom súde vyvolá spor

dodávateľ, čiže veriteľ. Preto na základe neplatnej doložky nemohla byť platne založená právomoc rozhodcovského súdu a vyššie uvádzaný rozhodcovský rozsudok bol ničotným alebo nulitným právnym aktom tohto súdu vydaným bez toho, aby tento orgán mal k tomu právomoc.

28. V ďalšom súd v zmysle vyššie uvádzaných skutočností sa zaoberal aj tým, či nároky vyplývajúce zo zmenky, ktorú predložil žalobca sú dôvodné a zákonné v zmysle vyššie citovaného Zákona o spotrebiteľských úveroch a, či zmenka bola vyplnená remitentom v zmysle dohody o vyplňovacom práve zmenky, teda zmenková suma obsahovala všetky zákonné nároky pôvodného veriteľa vo vzťahu k žalovanej.

29. Nároky pôvodného veriteľa voči žalovanej ako spotrebiteľovi a teda aj právnu možnosť zabezpečenia týchto nárokov z úverovej zmluvy formou zmenky bolo preto nutné posudzovať v zmysle režimu Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z., pretože nároky veriteľa vo vzťahu k žalovanej boli nárokmi dodávateľa vo vzťahu k spotrebiteľovi. Ako súd konštatoval, v zmluve absentovali, vyššie uvádzané náležitosti vyžadované vtedy platným Zákomom o spotrebiteľských úveroch, a to údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, a ďalej údaj o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov tak, ako to bolo konštatované vyššie. Absencia týchto náležitostí potom spôsobovala v zmysle § 4 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch skutočnosť, že úver sa považoval za bezúročný a bez poplatkov, teda ak žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 300 €, mala by vrátiť vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť len túto sumu, (bez dohodnutého poplatku vo výške 288 €).

30. V rozhodcovskom rozsudku, ktorý bol súčasťou vyššie uvádzaného exekučného spisu bolo konštatované, a to v jeho odôvodnení, že zmenková suma vo výške 400 € pozostávala z istiny vo výške 364 € a poplatku za zasielanie upomienok vo výške 36 €. Ak istina nesplateného úveru predstavovala 364 € a žalovaná musela (podľa zmluvy) s požičanou sumou 300 € zaplatiť ešte poplatok v sume 288 €, mala celkovo zaplatiť veriteľovi sumu 588 €. Ak na istine v čase rozhodcovského konania dlhovala 364 € je zrejmé, že zaplatila zo sumy 588 € sumu 224 € na istinu. Avšak jej záväzok voči pôvodnému veriteľovi, teda obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ s. r. o., vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru predstavoval len sumu 300 €, z ktorej zaplatila sumu 224 €, je zrejmé, že jej dlh predstavuje 76 € na istine. Iné nároky pôvodného veriteľa voči žalovanej preukázané neboli. Preto podľa presvedčenia súdu v súlade s dohodou o vyplnení zmenky, mala byť v zmenke uvedená zmenková suma len v sume 76 €, ktorá predstavuje rozdiel medzi sumou 300 €, ktorú mala žalovaná na istine zaplatiť a sumou 224 €, ktorú skutočne, vzhľadom na údaje poskytnuté pôvodným veriteľom zaplatila.

31. Aj keď v prejednávacom prípade šlo o nároky zo zmenky, súd rozhodoval v čase, keď platilo novelizované ustanovenie § 17 Zákona zmenkového a šekového č. 191/1950 Zb..

32. Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 191/1950 Zb., kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka. Ak je žalovaný zo zmenky ten, koho zaviazanosť zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, možno majiteľovi robiť námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom vždy.

33. Podľa § 17 ods. 2 Zákona zmenkového a šekového, v konaní, v ktorom sa uplatňuje alebo vymáha nárok zo zmenky sa z úradnej povinnosti prihliadne na skutočnosti odôvodňujúce námietky podľa odseku 1, ktoré by ten, kto je žalovaný zo zmenky mohol uplatniť, ak jeho zaviazanosť zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

34. Práve z citovaného ustanovenia súd vychádzal keď aj bez ďalších námietok žalovanej strany prihliadal na skutočnosti, ktoré boli v prospech žalovanej ako spotrebiteľa, keďže jej zaviazanosť zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

35. Podľa § 48 ods. 1 Zákona zmenkového a šekového, majiteľ môže postihom žiadať:

1. zmenkovú sumu, pokiaľ nebola zmenka prijatá alebo zaplatená, s úrokmi, ak boli dojednané;
2. šesťpercentové úroky odo dňa sročnosti;
3. trovy protestu a podaných správ, ako aj ostatné trovy;
4. odmenu vo výške jednej tretiny percenta zmenkovej sumy alebo v menšej dohodnutej výške.

36. Vzhľadom na vyššie citované ustanovenie § 48 ods. 1 Zákona zmenkového a šekového súd žalobcovi priznal len zmenkovú sumu v dôvodnej výške 76 € a zákonný 6 % ročný úrok z tejto sumy od 05. 10. 2010, teda odo dňa sročnosti ako žalobca žiadal.

37. Pokiaľ však žalobca žiadal 0,06 % úrok denne zo zmenkovej sumy 400 € od 22. 07. 2010 do zaplattenia, súd žalobu v tejto časti považoval za nedôvodnú.

38. Šlo o časť dohodnutého úroku v zmysle § 48 ods. 1 bod 1 Zákona zmenkového a šekového, ktorý bol pôvodne dohodnutý vo výške 0,25 % denne od 22. 07. 2010 do zaplattenia. Tento úrok tak, ako bol v zmenke dohodnutý považoval súd za dohodnutý neplatne, pretože odporoval dobrým mravom, čiže dohoda o ňom bola v zmenke neplatná, vzhľadom na ust. § 39 Obč. zák.. Úrok vo výške 0,25 % denne v prepočte predstavuje totiž 91,25 % ročne, pričom v roku 2009, keď bol poskytnutý žalovanej spotrebiteľský úver, ktorý mal byť splatený do jedného roka, sa úrokové sadzby poskytovaných spotrebiteľských úverov pohybovali do 9 % ročne. Z toho je zrejmé, že dohodnutý úrok zo zmenkovej sumy celkovo 91,25 % ročne, takúto priemernú ročnú úrokovú mieru niekoľkonásobne prevyšoval. Takýto úrok umožňoval pôvodnému veriteľovi navyše získať za rok takmer celú dlhovanú istinu a hraničil s úžerou. Preto dohoda o tak vysokom úroku, podľa presvedčenia súdu, odporovala dobrým mravom a ako taká bola neplatná. Aj keď žalobca žiadal z takto dohodnutého úroku len jeho časť vo výške 0,06 % denne, súd mu takýto nárok priznať nemohol, pretože celá dohoda o úrokoch zo zmenkovej sumy bola podľa presvedčenia súdu v rozpore s dobrými mravmi a ako taká neplatná, a preto súd žalobcovi nepriznal ani len časť z neplatne dohodnutého plnenia.

39. Súd preto žalobu vo zvyšku uplatneného nároku na zmenkovú sumu a na úrok zo zmenkovej sumy zamietol ako nedôvodnú a v časti kde žalobca zobral žalobu späť konanie zastavil v zmysle ust. § 145 ods. 2 C. s. p..

40. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 C. s. p.. Je zrejmé, vzhľadom na to, v akom rozsahu súd žalobe vyhovel, že úspešnejšou stranou v konaní bola strana žalovaná. V prípade, že by žalovanej boli vznikli v konaní trovy, súd by žalovanej proti žalobcovi priznal náhradu ich pomernej časti v závislosti od úspechu a neúspechu žalovanej v konaní. Keďže však žalovanej preukázateľne trovy v konaní nevznikli, súd o trovách žalovanej rozhodol tak, že žalovanej sa proti žalobcovi náhrada trov konania ne priznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Podľa čl. 15 ods.1 Nariadenia (ES) č.861/2007 je rozsudok vykonateľný bez ohľadu na akýkoľvek možný opravný prostriedok.